

Vi tænder med sangen en ild

Vi tænder med sangen en ild,
en flamme, der langsomt vil næres
og vokse og viderebæres
af sangstemmer unge og stærke,
der ånden i sangen kan mærke
og ikke af tonen går vild.

Vi tænder med ilden et bål,
en fyrig og flammende lue,
for alle på afstand at skue,
som søgende sjæle henleder,
om syngende derom de beder,
til pilgrimmens hellige mål.

Vi tænder med bålet en brand,
en syngen i solopgangsrøden,
en blussen af broderåndsgløden,
der hen over stepper vil løbe
og alt i et tonehav svøbe
til sjælsrigets yderste rand.

PMB 2022